

عنوان مقاله:

مدلسازی رشد و توسعه شهر بیابانی یزد با استفاده از تحلیل های پیشرفته فضایی، در بازه زمانی ۱۹۹۹-۲۰۲۰

محل انتشار:

دوفصلنامه کاوش های جغرافیایی مناطق بیابانی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر در پی ارزیابی تغییرات اراضی شهر یزد در طی سال های ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۳ و سپس پیش بینی این تغییرات تا سال ۲۰۲۰ می-باشد. از این رو برای پی بردن به نوع و میزان تغییرات رخ داده در منطقه فوق سری های زمانی، تصاویر ماهواره ای لندست سال های ۱۹۹۹، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. پس از عملیات بارزسازی، برای کشف و ارزیابی تغییرات از روش مقایسه بعد از طبقه بندی استفاده شد. همچنین برای پیش بینی روند تغییرات تا سال ۲۰۲۰ از دو روش CA-Markov و LCM استفاده گردید. نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که در طی ۱۴ سال مورد بررسی مدل CA-Markov با دقت ۷۰٪ به پیش بینی نقشه کاربری اراضی پرداخته است. نقشه خروجی مدل برای سال ۲۰۲۰، بیشترین افزایش مساحت را برای کاربری مسکونی و ساخته شده به میزان ۱۱/۵۱ درصد و بیشترین کاهش را برای زمین بایر به میزان ۲۹ درصد پیش بینی کرد. دقت مدل LCM برای پیش بینی نقشه کاربری اراضی ۸۳٪ محاسبه گردید. در نقشه خروجی، این مدل برای سال ۲۰۲۰، افزایش ۶۸٪ اراضی ساخته شده و کاهش ۸/۲۴ درصدی زمین های بایر پیش بینی گردید. بالاتر بودن دقت مدل LCM نسبت به CA-Markov به دلیل استفاده از متغیرهای مستقل به عنوان پارامترهای ورودی به این مدل می باشد. نهایتاً هر دو مدل دارای دقت مناسبی در پیش بینی توسعه فیزیکی یزد در دوره زمانی مذکور بوده و تا سال ۲۰۲۰، شهر یزد به سمت حاشیه (غرب و جنوب غرب و جنوب) گسترش یافته و شهرهای همجوار مانند حمیدیا، شاهده را دربرمی گیرد.

کلمات کلیدی:

تغییر کاربری اراضی، CA-Markov، LCM، توسعه فیزیکی شهر، یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228552>

